

Under norrskenets fallande ljusspel

Vintersorg

Likt manghövdad grönskimrande orm
Ringlar sig färgpraktsdragen
Över tindrande stjärnbilders glitterspel
Fram sprakande ögon i lönnlig kropp
De dunkla behagen
Nu faller sin bage vid himlens sel

Dess tveeggade tunga slukar alstringskraft
Fram en nebulosa
Den ymniga tjusmakt i nattens skrud
Ett strafang som synes ut att ömsa skinn
I aldrad prosa
Är sagoelden ett förebud

Skuggor ila under glöden
Bländade av skenets färd
Beskadare av levnadsöden
Flamma över hem och härd
Lagor hugger ned mot marken
Ormlik skepnad i skyn är stadd
Nu glänser frost om furobarken
Mot stammar skenet satt sin gadd

Det ljungar och blossar fram huvnden nio
En pulserande rytm fram ljusspelets brio

Skuggor ila under glöden
Bländade av skenets färd
Beskadare av levnadsöden
Flamma över hem och härd
Lagor hugger ned mot marken
Ormlik skepnad i skyn är stadd
Nu glänser frost om furobarken
Mot stammar skenet satt sin gadd

Över nordiket malas den trolska skimär
Den glittriga dimrök är dess konstnär